

Neptūnas – natūralus mineralinis vanduo, išgaunamas Varėnos miškuose, greta Dzūkijos nacionalinio parko. Būtent jis paskatino mus supažindinti gamtos mylėtojus su nepakartojamo grožio Lietuvos kampeliu. Čia – eterinių aliejų prisotintas pušyno oras – grynas, kaip ir pats nuo gamtos neatskiriamas **Neptūnas**.

Parengėme Jums įvairaus sudėtingumo dviračių maršrutų, vedančių miškų takais, upių ir ežerėlių pakrantėmis, etnografiniais kaimais. Kviečiame visus, kuriems artimas aktyvus poilsis, o gamta – neatsiejama gyvenimo dalis, pasimėgauti natūraliu Dzūkijos gamtos grožiu.

www.facebook.com/neptunas
www.neptunas.lt

Puvočiai–Dubininkas–Viršurodukis–Roduka–Kasčiūnai–Glyno ež.–Mardasavas–Puvočiai

9 31 km 4 h * 90 % ** 10 %

⊗ ⊙ 🚆 P

Ši trasa pažymėta taip

- Atstumai:**
- Puvočiai–Dubininkas – 3,3 km** (miško keliukas)
 - Dubininkas–Viršurodukis – 3,4 km** (smėlėtas miško keliukas)
 - Viršurodukis–Roduka – 7 km** (smėlėtas, žvyruotas miško keliukas)
 - Roduka–Glyno ež. – 8,7 km** (smėlėtas, žvyruotas miško keliukas)
 - Glyno ež.–Mardasavas – 3,5 km** (miško keliukas)
 - Mardasavas–Puvočiai – 5 km** (žvyruotas miško keliukas)

- ⊗ 1. Merkio ir Grūdės santaka
- 2. Apžvalgos bokštas
- 3. Partizanų vadovietė šalia Viršurodukių (doniškė)
- 4. Partizanų vadovietė Kasčiūnuose
- 5. Partizanų vadovietė šalia Glyno ežero

Puvočiai–Dubininkas–Viršurodukis–Roduka–Kasčiūnai–Glyno ež.–Mardasavas–Puvočiai

Kelionės pradžia – **Puvočiuose**, stovyklavietėje **Merkio ir Grūdų santakoje**. Paėjęs gilyn į stovyklavietę, Merkyje pamatysim didelį **Perkūno** akmenį. Pasakojama, kad kaimo samdinyš pamilo turtingo ūkininko dukterį. Kartą juos užtiko mergaitės motina ir prakeikė žodžiais „Kad jus Perkūnas suvenčiatov!“ Iš giedro dangaus trenkęs žaibas, o vietoj vaikų motina tepamatė perpus perskeltą akmenį. Merkyje gausu ir kitų padavimų apie apipintų akmenų, daugeliui jų vardus skirdavo sielininkai. Skirtingai negu Nemunu, Merkiu plukdyti nerišti medžiai, darbą sunkino ir tai, kad upė ėjo Lietuvos–Lenkijos demarkacinė linija, dažnai dėl sienos pažeidimo įvykdavo konfliktų. Vos pradėjus kelionę, siūlome pasižvalgyti iš aukščiau (30 m) – nuo **Puvočių apžvalgos bokšto** atsiveria įspūdingas vaizdas į Dzūkijos šilus. Toliau mišku navingiuoja kelias link Dubininko, kairėje palikdamas „Ciegelnios“ vietą (XX a. p.p., čia veikė plytų gamykla – „ciegelnia“) ir tebedirbamus Puvočių kaimo laukus. **Dubininkas** – vienas iš septynių etnografinių kaimų Dzūkijos nacionaliniame parke. Tradicinės architektūros sodybos kaime išsidėsčiusios aplink stačiakampio plano aikštę, į kurią viena iš gatelių ir nukeliausime pravažiuodami vandeningiausią Lietuvos upelį Skroblų. Kaimo gale esančios kapinaitės kairiau nurodys kelią link Viršuroduko, o pageidaujantys važiuodami tiesiai gali užsukti pasigrožėt žymiuoju Dubininko ąžuolu. **Viršurodukis** yra turtingas partizaninio karo įvykiais: jo apylinkėse buvo įrengti partizanų Šturmo ir Žilvičio bunkeriai, vado Balučio vadovietė. Šiose vietovėse 1946 m. vyko garsus partizanų pagerbimo sąskrydis. Čia dar tebestovi 200 metų senumo namas, kuriame po sąskrydžio nakvojo partizanai. Nustatyta ir autentiška partizanų pagerbimo ir apdovanojimo vieta miške. Čia miškas slepia ir kitus turtus – netoliese yra šaltinis, kurio vandeniu gydydavo akis, šaltinis įteka į Javoniškės upelį, vietinių vadinamą – Juodulė upė. Prieš pasiekdami kabantį **tiltą per Merkjį**, dar du kartus kirsime Lenkijos okupuoto Vilniaus krašto demarkacinės linijos ruožą. Nuo 1939 m. Merkiu ėjo ir siena su Sovietų Sąjunga, Lietuvai buvo grąžinta dalis Vilniaus krašto, bet tokie kaimai kaip Dubininkas, Trasninkas

ir kt. atiteko Baltarusijai. Kitoj Merkio pusėj – **Kasčiūnų kaimas**. Dešinėje ant kalniuko senosios Kasčiūnų kaimo kapinės, kur mėnoma buvus aukurą. Merkyje ties Kasčiūnais buvo brasta, kur arkliais pervažiuodavo per upę, spėjama, kad būtent čia ir ėjo lietuvių kunigaikščio Dovydo kelias vėliau tapęs Merkinės seniūnijos orientyru – siena.

Kaimas taip pat garsus partizaninių kovų istorija. Partizano Juozo Jakavonio–Tigro sodyboje yra atstatyta Dainavos apygardos vadų Juozo Vitkaus–Kazimieraičio ir Adolfo Ramanausko–Vanago vadovietė. Pravažiuodami pro Lankininkus, įsuksime į taip vadinamą Papo (Batiuškęs) kelią, kuriuo stačiatikių popas iš Lankininkuose buvusio cerkvės dvaro vykdavo laikyti mišų į Varėną.

Netoliese, raiškiam dubaklonyje, **Glyno ežeras**, **Glyno upelis** ir penkios akmens amžiaus stovyklavietės, kuriose žmonės gyveno prieš 3000 – 4000 metų. Dauguma jų yra ežero vakariniame gale, ant aukšto kranto. Glyno pakrantėse rasta daug archeologinių radinių, tarp jų vieni seniausių Lietuvoje titnaginiai strėlių antgaliai. Prie ežero esančioje stovyklavietėje galima apsistoti nakvynei.

Išskirtine istorine praeitimi pasižymi ir **Mardasavo** apylinkės. Mardasave XVI a. būta didžiojo kunigaikščio valdos su dvaru, šią istoriją žymi Karalienės šulinio, Prūdo pievos, kur buvo karalienės malūnas, Karalienės soželkos, kur, anot legendos, yra pakasta auksinė pasaga, vietos. O netolimos praeities pėdsakų apstu miške – daugiau nei keturi partizanų bunkeriai. Žymiausia atkurta slėptuvė – viena iš A. Ramanausko–Vanago vadovietė. Dar vienas bunkeris slepiamas I pasaulinio karo apkasų įrengtas miške netoli Plutulevičių sodybos, o prie Merkio stovintis kryžius žymi dar vieną partizanų žūties vietą. Toliau riedant link Puvočių, kito Merkio kranto to paties pavadinimo kaimo dar vadinamą Anuliškėm, žvilgtelėsime į dešinėje esančias kapinaites, taip pat saugančias partizaninio karo atmintį ir atsigaivinę dar vienu gydymo vandens šaltinėliu, esančiu netoli kabančio tilto per Merkjį, sugrįšime į Puvočius.

Dubininkas

Lankytojų centras Merkinėje

Vilniaus g. 3
 ☎ (8 310) 57 245
 merkine@dzukijosparkas.lt
 www.cepkeliai-dzukija.lt

Lankytojai priimami ištaisus metus

Automobiliu iki Puvočių

nuo Vilniaus ~110 km,
 nuo Kauno ~124 km,
 nuo Druskininkų ~35 km.

Nepamirškite:

- patogios aprangos ir avalynės,
- kepuraitės nuo saulės, šalmo,
- vandens, užkandžių,
- fotoaparato,
- šiek tiek grynujų,
- įkrauto mobiliojo telefono.

